

KOMUNIKAT PRASOWY nr 144/24

Luksemburg, 19 września 2024 r.

Wyrok Trybunału w sprawach połączonych C-555/22 P | Zjednoczone Królestwo /Komisja i in., C-556/22 P | ITV/Komisja i in. i C-564/22 P | LSEGH (Luxembourg) i London Stock Exchange Group Holdings (Italy)/Komisja i in.

Trybunał stwierdził nieważność decyzji Komisji uznającej niektóre przepisy Zjednoczonego Królestwa dotyczące opodatkowania zysków kontrolowanych spółek zagranicznych za pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym oraz uchylił wyrok Sądu utrzymujący w mocy tę decyzję

Komisja i Sąd naruszyły prawo, gdy uznały, że przepisy mające zastosowanie do kontrolowanych spółek zagranicznych stanowią ramy odniesienia właściwe do zbadania, czy doszło do przyznania selektywnej korzyści

W 2019 r. Komisja Europejska zdecydowała¹, że w latach 2013–2018 Zjednoczone Królestwo przyznało niektórym grupom wielonarodowym pomoc państwa niezgodną z prawem i z rynkiem wewnętrznym, zapewniając im selektywne korzyści podatkowe w postaci zwolnień z „podatku od kontrolowanych spółek zagranicznych”, to jest podatku należnego od spółek z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie od zysków ich kontrolowanych spółek zagranicznych. Komisja uznała w szczególności, że ramy odniesienia właściwe do zbadania istnienia selektywnej korzyści obejmują przepisy mające zastosowanie do kontrolowanych spółek zagranicznych oraz że zwolnienia z podatku od kontrolowanych spółek zagranicznych stanowią odstępstwo od tych ram.

Zjednoczone Królestwo i spółka ITV zaskarżyły tę decyzję Komisji do Sądu Unii Europejskiej. W 2022 r. Sąd wydał wyrok², w którym oddalił ich skargi i potwierdził argumenty Komisji.

W wydanym dzisiaj wyroku Trybunał uchylił wyrok Sądu utrzymujący w mocy decyzję Komisji uznającą niektóre przepisy Zjednoczonego Królestwa dotyczące opodatkowania zysków kontrolowanych spółek zagranicznych za niezgodną z prawem i z rynkiem wewnętrznym pomoc państwa oraz stwierdził nieważność tej decyzji.

Trybunał przypomniał, że przy określeniu ram odniesienia, które jest pierwszym etapem badania przesłanki selektywności, Komisja jest co do zasady zobowiązana zaakceptować dokonaną przez państwo członkowskie wykładnię właściwych przepisów jego prawa krajowego, chyba że jest ona w stanie wykazać, iż inna wykładnia przeważa w orzecznictwie lub praktyce administracyjnej tego państwa członkowskiego. W tym kontekście Trybunał wyjaśnił, że w przypadku gdy w świetle informacji przekazanych przez dane państwo członkowskie Komisja nie dysponuje, w odniesieniu do systemu pomocy, krajowym orzecznictwem lub krajową praktyką administracyjną, które wspierałyby jej własną wykładnię prawa krajowego, wykładnia Komisji może mieć pierwszeństwo przed wykładnią broniąną przez to państwo członkowskie tylko wtedy, gdy Komisja jest w stanie wykazać, że ta ostatnia wykładnia jest niezgodna z brzmieniem odpowiednich przepisów.

Tymczasem w niniejszej sprawie, zdaniem Zjednoczonego Królestwa, ramy odniesienia obejmują oparty w dużej

mierze na zasadzie terytorialności ogólny system podatku dochodowego od osób prawnych, którego część stanowią wszystkie przepisy mające zastosowanie do kontrolowanych spółek zagranicznych. Przepisy te pozwalają na opodatkowanie zysków kontrolowanych spółek zagranicznych w taki sam sposób, w jaki byłyby one opodatkowane, gdyby zostały osiągnięte przez spółki z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie, jeżeli istnieje wystarczająco duże ryzyko, że owe zyski wynikają z konstrukcji, które prowadzą do sztucznego wyprowadzenia zysków lub erozji podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych w Zjednoczonym Królestwie. Natomiast zgodnie z analizą Komisji, którą potwierdził Sąd, przepisy mające zastosowanie do kontrolowanych spółek zagranicznych można oddzielić od ogólnego systemu podatku dochodowego od osób prawnych w Zjednoczonym Królestwie, wobec czego stanowią one właściwe ramy odniesienia. Trybunał zbadał, czy broniona przez Zjednoczone Królestwo wykładnia jest zgodna z brzmieniem właściwych przepisów i uznał, że tak właśnie jest.

W konsekwencji Trybunał orzekł, że Sąd naruszył prawo, gdy potwierdził, iż – jak Komisja uznała w spornej decyzji – ramy odniesienia określone do celów zbadania selektywności spornych zwolnień składają się wyłącznie z przepisów mających zastosowanie do kontrolowanych spółek zagranicznych. Trybunał uznał, że ów błąd popełniony przy określeniu ram odniesienia powoduje w sposób nieunikniony wadliwość całej analizy przesłanki dotyczącej selektywności. W związku z tym stwierdzenie rzeczonego błędu wystarczy, by uchylić wyrok Sądu w całości oraz stwierdzić nieważność decyzji Komisji.

UWAGA: Odwołanie od wyroku lub postanowienia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału. Co do zasady, odwołanie nie ma skutku zawieszającego. Jeżeli jest ono dopuszczalne i zasadne, Trybunał uchyli orzeczenie Sądu. Jeżeli stan postępowania pozwala na wydanie orzeczenia w sprawie, Trybunał może sam wydać ostateczne rozstrzygnięcie w przedmiocie sporu. W przeciwnym razie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd, który jest związany orzeczeniem Trybunału wydanym w ramach odwołania.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ [Decyzja Komisji \(UE\) 2019/1352](#) z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa nr SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych. Zobacz również opublikowany w tym samym dniu [komunikat prasowy Komisji IP/19/1948](#).

² Wyrok z dnia 8 czerwca 2022 r., Zjednoczone Królestwo i ITV/Komisja, [T-363/19 i T-456/19](#).